

+ CÀNON: PRIMER TESTAMENT

Després de veure la importància de la inspiració en els llibres bíblics, podem preguntar-nos: i d'entre els llibres que hi havia en aquella època, per què van seleccionar-se aquests i no d'altres? Aquí entrem a explicar el que s'anomena **cànon**, que és una paraula cristiana però que apliquem també al Primer Testament: ve del grec i significa **canya o mesura**. Podem entendre, doncs, que establir el *cànon* volia significar per l'església cristiana definir quina era la *mesura* per acollir o rebutjar els llibres referents per la comunitat.

El cànon del Primer Testament conté una majoria de llibres en **hebreu** (una petita part inclouen arameu), i alguns llibres en **grec**.

Aquest **Primer Testament** (o Antic Testament) es va anar formant al llarg de segles. Els llibres **hebreus** s'anaren formant amb **tradicions orals i escrites que s'anaven popularitzant** a les comunitats, després es consolidaven en llibres, i finalment en una reunió jueva molt important a **Jàmnia** (entre l'any 90 i el 100 dC) els rabins que quedaven després de la destrucció del Temple de Jerusalem (70 dC) van acabar establint els llibres que eren referents

i entraven en el cànon hebreu.

Dins mateix del Primer Testament s'hi inclouen els llibres originalment **grecs** que en diem **deuterocanònics** (canònics en un segon moment), i que les Esglésies protestants consideren apòcrifs. Alguns segles abans de Crist, degut a guerres amb els poble d'Israel, alguns grups de jueus van emigrar als volts d'Alexandria (Egipte), i per a la presència de llengua grega en aquell territori amb el temps van haver de traduir els llibres de la Bíblia hebrea en grec, i en van afegir d'altres. Això va anar formant el que anomenem **Bíblia grega o dels Setanta (LXX)**. Com que les comunitats cristianes eren constituïdes per creients de procedència jueva i també grega, sembla que sovint es feia servir la Bíblia grega com a referent, i per tant aquests llibres “de més” van acabar passant al cànon cristià del Primer Testament. Tot i això, no va ser fins al **Concili de Trento (1546)** que la llista de llibres del cànon cristià no es va establir com a veritat de fe universal en l'Església Catòlica.